

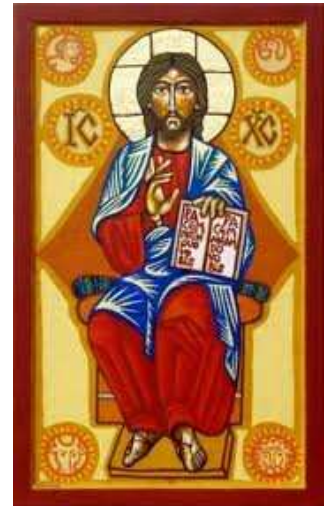

Pohl'ad človeka Starého zákona na problém smrti

Šeol (podsvetie) sa chápal značne jednoduchým spôsobom, len ako nejaká zivajúca diera, hlboká studňa, ako nejaké miesto mlčania (Ž 115,17), alebo ako miesto záhuby, temnot a zabúdania (Ž 88,12n, Jób 17,13). Všetci zomrelí, zhromaždení v tomto podsvetí (šeole), majú podiel na tom istom úbohom a biednom osude (Jób 3,13-19, Iz 14,9n). Aj keď ich potupa nie je rovnaká, predsa však sú vydaní napospas prachu (Jób 17,16. Ž 22,16.30,10) a červom (Iz 14,11, Jób 17,14). Tento ich život v podsvetí je už len posmrtným spánkom (Ž 13,4, Dn 12,2), kde už niet nádeje, niet viac poznania Boha, ani zážitkov z jeho zázrakov, ani niet viac chvály čo by sa mu prednášala pred jeho tvárou (Ž 6,6. 30,10. 88,6). Prechodom cez posmrtné brány šeolu (podsvetia) (Jób 38,17 por. Múd. 6,13), zaniká možnosť návratu (Jób 10,21n). To je skormucujúca perspektíva, ktorú smrť pripravuje človeku pre ten deň, keď musí byť „pripojený k svojim otcom“ (Gn 49,29). To, že Starý zákon ostal na tejto úrovni presvedčenia až do neskorej doby, je znakom, prejavom toho, že pri stretnutí s egyptským náboženstvom a gréckym špiritualizmom odmietol zmenšiť hodnotu života tu na zemi a svoju nádej zamerať k nejakej imaginárnej nesmrteľnosti, čakať, že zjavenie vlastnými prostriedkami osvieti tajomstvo druhého brehu smrti. Smrť bola všeobecne chápaná v Starom zákone ako zánik. Na rozdiel od gréckeho myslenia, ktoré chápalo človeka ako jednotu tela a duše, Starý zákon vysvetľuje smrť stratou životnej sily. To, čo nazýva životnou silou (hebr. nefés) opúšťa človeka (2 Sam 1,9), či už s posledným výdychom (Jób 11,20), alebo odtieká s krvou (Lv 17,14), alebo ešte, keď dýchanie sa zastavuje (1Kr 17,17). Prvšia literatúra pokladala život za Boží dych (hebr. ruah) a smrť označovala skôr ako následok toho, že Boh odníma človeku ducha (Jób 36,14). Podľa obidvoch týchto chápaní duša života nie je samostatná časť človeka, ktorá by sa po smrti človeka zachovala. Dualistické chápanie človeka, ktoré oddeľuje telo od duše však svedčí už o vplyve gréckeho myslenia na Starozákonného človeka (Múd 3,1. 9,15). Smrť je spoločným osudom ľudí, je „cestou, ktorou ide celý svet“ (3 Krľ 2,2. por. 2Sam 14,14. Sir 8,7). Smrť ukončuje život každého človeka a vtlača do tváre každého človeka svoju pečať: smrť

patriarchov „naplnených dňami života“ (Gn 25,7. 35,29), tragická smrť kráľa Šaula (1 Sam 31) alebo tajomná smrť vodcu židovského národa Mojžiša (Dt 34). Aj keď život je tak vrúcne želaný, je iba krehkým a nestálym dobrom. Je iba tieňom, závanom, ničotou (Ž 39,5n. 89,48n. 90, Jób 14,1-12, Múd 2,2n). Je iba márnosťou (Kaz 3, Ž 49,8), lebo konečný osud všetkých je ten istý aj keď ide o kráľov (Sir 10,10)! Je to smutné konštatovanie, z ktorého sa neraz rodí v dôsledku tejto nevyhnutnej skutočnosti sklamaná rezignácia (2 Sam 12,23. 14,14). Napriek tomuto smutnému konštatovaniu a jednako napriek sklamanej rezignácii, pravá múdrosť ide ďalej, prijíma smrť ako Božie ustanovenie (Sir 41,4), ktoré zdôrazňuje poníženosť ľudského polozenia pred tvárou nesmrteľného večného Boha ako je napísané: „lebo prach si a v prach sa obrátiš“ (Gn 3,19). Živý človek napriek všetkému pociťuje fenomén smrti ako nepriateľskú moc. Celkom spontánne jej dáva nejakú podobu a personifikuje ju. Smrť nazýva človek zlovestným pastierom, ktorý zatvára ľudí do podsvetia, z ktorého sa človek viac nevráti (Ž 49,15). Ďalej smrť označuje ako pastiera, ktorý vniká do domov, aby kosil deti (Jer 9,20). Pravda však smrť v Starozákonnom ponímaní berie na seba aj podobu ničivého anjela, ako vykonávateľa Božej pomsty (Ex 12,23, 2 Sam 24,16, 4Krľ 19,35). Okrem toho berie na seba aj podobu slova Božieho, ktoré zničí, usmrť Božích protivníkov (Múd 18,15). Táto smrť v rôznych podobách, ako zásobiteľka nenásytného podsvetia, ako spolupracovníčka šeolu (por. Prís 27,20) má črty podzemnej mocnosti, ktorej zákerné približovanie dá sa vycítiť z choroby, utrpenia a z každého iného nebezpečenstva. Preto možno povedať o človekovi, ktorý upadol do choroby už ako o mŕtvom. Preto sa chorý už „počíta medzi mŕtvych“ (Ž 88,4n). Človek, ktorý sa ocitol v nebezpečenstve, je obklopený vodami smrti, potokmi Beliala, sieťami podsvetia (Ž 18,5n. 69,15n. 116,3, Jon 2,4-7). Smrť a podsvetie nemožno označovať iba prívlastkom „reality z druhého sveta“, lebo to sú mocnosti činné tu na zemi. Biedny je ten človek, ktorý sa dostane do pazúrov smrti a podsvetia! Ale čože je však život, ak len nie mučivý zápas človeka so smrťou?

Alfonz Vladimír Sabo, farár

R.: S radosťou pôjdeme do domu Pánovho.

- 1 Zaradoval som sa,
keď mi povedali:
„Pôjdeme do domu Pánovho.“
- 2 Naše nohy už stoja
v tvojich bránach, Jeruzalem.
– R.
- 3 Tam prichádzajú kmene,
kmene Pánove,
aby podľa obyčaje Izraela
velebili meno Pánovo.
- 4 Lebo sú tam súdne stolice,
stolice domu Dávidovho.
– R.

Kraľuje z kríža

Keď v posledných rokoch pontifikátu Jána Pavla II. choroby už veľmi sťažovali jeho službu, aj sám pápež v istom období uvažoval o odstúpení z úradu, aby sa jeho slabosť nestala prekážkou v službe Cirkvi. Po vypočutí si názoru najbližších spolupracovníkov a modlitbách prišiel však pápež k záveru, ktorý zhrnul do tejto zásadnej vety: „Z trónu možno zostúpiť, z kríža nie.“ Svoj život opätovne vložil do Božích rúk a utrpením vyprosoval požehnanie tých potrieb Cirkvi, ku ktorým už nevládal prispieť svojou činnosťou.

Posledná nedeľa liturgického roka je nedeľou Krista Kráľa. Poukazuje na záver dejín, keď sa Kristus zjaví v sláve a prijme do svojho nebeského kráľovstva všetkých vyvolených. Evanjelium tejto nedele sa však akoby vracalo späť, na Golgotu, kde sa Ježiš najmenej podobal kráľovi. Pohľad na kríž je pohľad na nás samých. Až na veľkosti Ježišových bolestí a poníženia si možno uvedomiť veľkosť nášho hriechu. Dvaja zločinci okolo neho zastupujú nás všetkých, lebo kto by hovoril, že je bez hriechu, je luhár a niet v ňom pravdy. A sú aj symbolom dvojakeho postoja, ktorý možno ku kráľovi na kríži zaujať. „Ak si kráľ, zostúp z kríža,“ hovorí doteraz jedna skupina z nás. „Prejav sa v sláve a moci Cirkvi, znič tvojich i našich nepriateľov, konaj divy a zázraky, pred ktorými každý padne na kolena a bude sa ti klaňať. Zázračne nasýt' zástupy, odstráň choroby, zavrhní zlých!“ Od takýchto sa Ježiš doteraz odvracia na opačnú stranu, ku kajúcemu mýtnikovi, k Zachejovi na planom figovníku, ku kajúcemu lotrovi. A sľubuje mu miesto v raji. To môže len skutočný kráľ nad životom a smrťou. Ako prvý z prítomných to chápe pohanský stotník. „Keď bude vyzdvihnutý Syn človeka, spoznajú, že ja som,“ predpovedal sám Ježiš. Inými slovami, spoznajú, kto je Jahve – „Ja som“, spoznajú, že Boh sám je láska, a uvidia mieru tejto lásky.

Na kríži Ježiš najvýraznejšie potvrdzuje, že jeho kráľovstvo nie je z tohto sveta, je to kráľovstvo lásky, pravdy, života a svätosti. Ukazuje kráľovskú moc nad sebou samým tým, že sa za nás slobodne daruje. Boh Otec nás v ňom „vytrhol z moci tmy a preniesol do svojho obdivuhodného svetla“. „Zachráň sám seba,“ zaznieva výsmech tých, čo si myslia, že sa tiež zachránia sami. Z náboženského pohľadu je prekliaty, politicky je bezmocný, osobne zmučený. Jeho poníženosť je taká veľká, že môže byť len božská, často konštatuje biskup Fulton Sheen vo svojom Živote Krista. Práve tu kráľovsky „svojou smrťou našu smrť premohol“ a cez Cirkev a sviatosti, ktoré sa zrodili z jeho prebodnutého boku, nás oslobodzuje z temnot hriechu a už tu na zemi nám dáva účasť na svetle svojho kráľovstva. V miere, nakoľko ho prijmem za kráľa a staneme sa poddaní, teda poslušní jeho slovu. K tomu smeroval aj celý liturgický rok, ktorý sa touto nedeľou končí a pozýva nový, ktorý sa prvou adventnou začína.

MARIÁN GAVENDA

OZNAMY Minulú nedeľu sa v našej arcidiecézy uskutočnila svätomartinská zbierka. V našej farnosti sa na tento účel vyzbieralo: 454,97 Eur (13 706,40 Sk). Za vaše milodary vám vyslovujeme úprimné: Pán Boh zaplatí!

V sobotu 27.11.2010 pri večernej svätej omši budeme požehnávať adventné vence a sviečky. Vence a sviečky si môžete priniesť do kostola na posvätenie, aby vám vo vašich rodinách pripomínali čas radostného a nábožného očakávania Kristovho príchodu.

V nedeľu 28.11.2010 sa uskutoční celoslovenská jesenná zbierka pre potreby katolíckej charity.

Prvý krok

Ako sa tak učenici na ceste do Emauz smutne zhovárali, „priblížil sa k nim sám Ježiš a išiel s nimi“ (Lk24, 15). To nám pripomína známy princíp. Aj keď si to vždy neuvedomujeme, Boh nám ide v ústrety ako prvý: „Nemohol by som ťa hľadať, Pane, keby si ma ty nebol dávno našiel,“ napísal B. Pascal. Pán je ten, ktorý vyčkáva vhodný okamžik, aby mohol vstúpiť do nášho života.

A iba neskôr začneme aktívne stáť o jeho prítomnosť: „Ale oni naň naliehali: ‚Zostaň s nami!...‘“ (Lk 24, 29). Okamžik aktivity z našej strany, keď všetko akoby viselo na vlásku - a človek ani netuší, že svojím súhlasom spúšťa lavínu Božieho pôsobenia.

Oni len povedali: „Zostaň s nami“, a on vošiel a zostal s nimi. V ich živote potom nastal zásadný obrat. Ak poviem so Samuelom: „Pane, rozprávaj, tvoj služobník počúva!“ alebo s Izaiášom: „Tu som!“ alebo len „Pane, príď!“ a myslím to skutočne vážne, Pán naozaj zareaguje na moje pozvanie, a bude to mať svoje dôsledky.

Vojtěch Kodet „Učenie“

Sväté omše v 34 týždni Cezročného obdobia (C)

22.XI. pondelok

17.00 Za farníkov

23.XI. utorok

17.00 Za Ľ Františka a Jozefínu Fabiankovičových a rodičov

24.XI. streda

17.00 Za Ľ z rodiny Lukovičovej

25.XI. štvrtok

17.00 Za zdravie a Božiu pomoc

26.XI. piatok

17.00 Za Ľ Jozefa a Pavlínu Suchanských, syna Jozefa a starých rodičov

27.XI. sobota

18.00 Za živých a Ľ členov ružencového bratstva

Upratovanie kostola č.d. 176- 202

28.XI. 1. adventná nedeľa (A)

8.00 Za Ľ Františka a Máriu Podolských

Lektori: Straňák, Vavrínčík

10.00 Za Ľ Viktóriu Košanovú – 30 dní

Lektori: Mladenová, Mizerová

11.00 Stretnutie s mládežou

15.00 Pobožnosť + katechéza pre ženy

16.00 Premietanie filmu Ježiš

Liturgický kalendár

22.XI. pondelok sv.Cecília, panna a mučenica

23.XI. utorok sv.Klement I., pápež

24.XI. streda sv.Ondrej Dung Laka a spol.mučeníci

25.XI. štvrtok sv.Katarína Alexandrijská, panna a mučenica

26.XI. piatok sv.Silvester Guzzolini, opát

27.XI. sobota sv.Virgil

Anjel, ktorý nás unáša do neba (Lazár)

Vo všetkých národoch sa stretávame s predstavou anjela smrti, ktorý nás s istotou prevedie cez bránu smrti. Odborníci, ktorí psychologickými a medicínskymi metódami skúmajú fenomén zomierania, hovoria o presvetlených bytostiach, ktoré sa nám zjavujú vo chvíľach smrti a láskyplne stoja po našom boku. Hovoria pritom o anjelovi, ktorý nás sprevádza v procese zomierania a víta nás na druhom svete. V biblickom príbehu o boháčovi a žobrákovi Lazárovi, ktorý ležal pred boháčovou bránou chorý a vyhádzaný vredmi, sa stvárnjuje obraz anjela smrti: „Keď žobrák umrel, anjeli ho zniesli do Abrahámovho lona.“ (Lk 16, 22)

Široko-ďaleko je rozšírená viera, že do neba nás odnesú anjeli. Kedykoľvek v našom kláštore z kostola na cintorín vynášame rakvu jedného zo spolubratov, spievame patriarchálne dôstojnú antifónu:

„In paradisum deducant te angeli.“
(Do raja nech ťa vezmú anjeli.)

Tam majú zosnulého prevziať mučeníci a preniesť ho do svätého mesta Jeruzalema. Antifóna vrcholí textom:

„Chorus angelorum te suscipiat, et cum Lazaro quondam paupere seternam habeas requiem.“

(Nech ťa prijme chór anjelov. A odpočívaj vo večnom pokoji s úbohým Lazárom.)

Táto antifóna vyjadruje aj vzťah k príbehu Lazára. Anjeli sa môžu s nami - rovnako ako voľakedy s Lazárom - vzniesť do neba. Lazár znamená:

Boh pomáha. V smrti neostávame bez pomoci. Sám Boh posielal svojich anjelov, aby nám aj vtedy pomáhali, keď si už v smrti nemôžeme pomôcť sami. Anjeli sa vzniesú s nami do svätého mesta, do neba, kde anjeli a svätí zvelebujú Boha. Tam sa chór anjelov poteší nášmu príchodu a zaspieva ďakovnú pieseň. Spomínam si na pekný obraz starého majstra z obdobia okolo roku 1200, ktorý znázorňuje výjav, ako obdivujú archanjeli, Rafael a Gabriel, zahaľujú do plátna dušu, ktorá sa práve oddelila od tela nebožtíka, a s nehou ju nesú do neba. Pre zomierajúcich tento obraz vyjadruje hlbokú útechu. Ani ich nepohltí temnota smrti, ale milujúci anjeli pietne navrátia ich duše do otvorenej Božej náruče.

V ofertórii svätej omše za zosnulých je Michal ospievaný ako anjel, ktorý nech nás ráči priviesť k večnému Svetlu. Tu sa vymodlíva, aby Boh zosnulého od pekelných múk ochránil ráčil: „Ba nech ich privedie svätý Michal, zástavník, ku svätému Svetlu, ktoré si voľakedy prisľúbil Abrahámovi a jeho potomkom.“ Teda naša liturgia pozná víziu, že sa anjeli s nami vzniesú do neba. Práve archanjel Michal, silný Boží bojovník, bude sa biť aj za nás, aby sme bezpečne zakotvili na tom druhom brehu, vo svätom svetle Boha, v ktorom sa aj my sami staneme svetlom. Je to veľmi povzbudzujúci a potešujúci obraz, že nás tu po celý život sprevádza anjel, ktorý nás chráni na našich cestách a vždy znova nás podoprie, aby sme mohli opravdivo žiť. Dokáže nám zaceliť rany a vyslobodzuje nás z väzenia. Tento anjel nás neopustí ani pri našej smrti. On nás bezpečne prevedie nad priepasťou smrti, ktorá oddáva vyvoláva v každom človekovi strach. Takto splní svoju nádhernú úlohu. A tento anjel potom bude môcť navždy prespevovať v chóre anjelov, z ktorého v nebeskej sláve znie večný hymnus Božej chvály. Anjel nás neopustí ani v našom smrteľnom zápase. Vďaka jeho anjelskej prítomnosti smrť stráca svoju hrôzu. Všade tam, kde sme už celkom bezmocní, kde sme vydaní napospas bôľom a opustenosti, je anjel s nami. Bránou smrti nebudeme kráčať sami, ale v sprievode nášho anjela.

Johan Sebastian Bach zavŕšil Jánove pašie týmito utešujúcim chorálom:

Svätí Boží, prídte na pomoc, anjeli Pánovi, ponáhľajte sa v ústrety. Vezmite túto dušu a zaveďte ju pred tvár Najvyššieho. Nech ťa prijme Kristus, ktorý ťa povolal, a nech ťa anjeli vovedú do lona Abrahámovho.

Vezmite túto dušu a zaveďte ju pred tvár Najvyššieho.

Mnohých z nás však len ťažko možno utešiť.¹ A predsa, na základe zážitkov mnohých ľudí, ktorí sa priblížili k smrti, nadobúdajú tieto slová nový význam. Boží anjeli nás budú sprevádzať priamo v okamihoch našej smrti a vzniesú sa s nami do milujúcich Božích rúk. Všimnite si, že deti prijímajú túto predstavu bez problémov. Veď žijú vo svete anjelov! A sú presvedčené, že anjel ich v smrti prinesie k Bohu a že naposledy vyduchnu v Božom, akoby materskom objatí. Smrť má čosi do činenia s narodením, s matkiným lonom. Tam sa navždy budeme cítiť v bezpečí, po ktorom tak túžime, ktoré síce môžeme vždy znova aj tu prežívať, ale tušíme, že tu je len krehké a pominuteľné. Po smrti budeme naveky spočívať v Božom, akoby materskom lone a v Božej láske budeme vychutnávať večnú radosť.

¹ Poznámka slovenského vydavateľa: Pozorný čitateľ, ktorý pozná náuku o pekle a očistci, si určite spolu s nami uvedomí, že nemožno o každom zosnulom automaticky povedať, že príde do neba. Liturgia sa vyjadruje v zmysle prosby a nádeje, ak skončíme svoj život v stave posväcujúcej milosti.

Anselm Grün OSB „Anjeli pre život II“

Tvoje utrpenie mi otvorí oči

Pane Ježišu Kriste, ty si pre nás trpel.

Trpel si aj pre mňa.

*Neviem prečo si musel ísť krížovou cestou,
spoznávam v nej však tvoju lásku k nám,
ktorú si mal až do konca.*

*Pred obmedzenosťou ľudí si mohol predsa uniknúť.
Pri pohľade na tvoje utrpenie žasnem nad tým,
ako ma miluješ.*

Svoj život si riskoval aj pre mňa.

Obetoval si sa aj pre mňa.

V твоjich očiach mám hodnotu.

*Chcem preto uvažovať o tvojej láske
pri pohľade na tvoje utrpenie.*

*Tvoje utrpenie mi otvára oči a ja
vnímam vlastné trápenie a trápenie
mojich blízkych. Ukazuješ mi, ako
prijat' všetko,
čo ma denne pribíja na kríž. Otvára ma pre
tajomstvo tvojej nepochopiteľnej lásky. Neviem,
prečo ma postihuje trápenie a ani nad tým
nepremýšľam. Predkladám ti svoje trápenie a prosím
ťa:*

*vylieč všetko, čo je vo mne polámané,
a otvor moje srdce pre teba a moje pravé ja.
Otvor moje srdce aj pre mojich blízkych,
ktorí sami trpia alebo ich postihla ťažká strata,
ktorá ich trýzni.*

*Ty si trpel, aby si mohol byť stále s nami,
dokonca aj na miestach, a ktoré Boh akoby zabudol.
Premeň moje utrpenie utrpenie tohto sveta na miesto
milosti, kde pocítíme tvoju lásku,
ktorú nič nemôže zničiť.*

Amen.

Anselm Grün OSB „Daruj mi široké srdce-modlitby“

Spime na zemi

Neviem presne, ktorý spisovateľ povedal, že dobre sa obesit' vylučuje možnosť zle sa oženiť.

Viem však, že isté príslovie hovorí: Kto nič

nerobí, nič nepokazí. A k tomu ktosi dodal: Kto nič nerobí, nič nepokazí, kto nič nepokazí, býva pochválený, kto je pochválený, býva povýšený, a kto je povýšený - opäť nič nerobí. V záujme svojej kariéry by bolo teda dobré nerobiť vôbec nič.

Uvedená rada mi prišla na myseľ, keď som sa pripravoval na atestačnú skúšku a absolvoval som stáž u známeho českého psychiatra.

Jedného dňa k nemu istá žena priviedla svojho muža alkoholika a povedala: „Minulý mesiac sa zase strašne opil a spadol z prvého poschodia zo schodov. Čo by ste mu poradili, pán doktor, čo má so sebou robiť?“ Psychiater uprel skúmový pohľad na oboch manželov, usmial sa a povedal: „Nech pije na prízemí.“

Keď klient odišiel z lekárovej pracovne, opýtal som sa primára, prečo mu neodporučil protialkoholické liečenie. „Pretože ich oboch dobre a dlho poznám,“ vysvetlil mi môj učiteľ, „jeho žena ho sem vodí často, ale s jeho ústavným liečením absolútne nesúhlasí, a tiež viem, že on sám sa takisto nikdy dobrovoľne liečiť nepôjde. Treba voliť vždy menšie zlo a odporúčať klientom iba to, čoho sú schopní a čo sú ochotní urobiť.“

„Asi máte pravdu,“ povedal som s uznaním svojmu školiteľovi, „kto spí na zemi nespadne z postele.“

Max Kašparů „V spätnom zrkadle“

Lectio divina Nebeský Kráľ

Lk 23,35-43

³⁵Lud tam stál a díval sa. Poprední muži sa mu vysmievali a hovorili: Iných zachraňoval, nech zachráni aj seba, ak je vyvolený Boží Mesiáš. ³⁶Posmievali sa mu aj vojaci, ktorí prišli a podávali mu ocot. ³⁷Hovorili: Zachráň sa, ak si židovský kráľ! ³⁸Nad ním bol nápis: Toto je židovský kráľ.

³⁹Jeden z tých zločincov, ktorí viseli na kríži, sa mu rúhal a hovoril: Nie si ty Mesiáš? Zachráň seba i nás! ⁴⁰No

druhý ho zahriakol: Ani ty sa nebojíš Boha, hoci si takisto odsúdený? ⁴¹Lenže my spravodlivo dostávame zaslúžený trest, ale on neurobil nič zlé. ⁴²Potom povedal: Ježiš, rozpomeň sa na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva. ⁴³Ježiš mu odpovedal: Amen, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji.

Ďalšie čítania: 2Sam 5,1-3; Ž 122,1-2.4-5; Kol 1,12-20

ČÍTANIE:

Dnes stojíme pred krížom. Ježiš umiera v agonii spolu s ďalšími dvoma zločincami. Poprední muži sa mu posmievali a provokovali ho, pretože vyhlasoval, že je Mesiášom, a pritom nemohol seba zachrániť! Rímski vojaci tohto takzvaného „židovského kráľa“ častujú nadávkami. Ako kontrast k tomuto nám Lukáš predkladá fascinujúcu konverzáciu medzi Ježišom a jedným zo zločincov. Lukáš je jediným evanjelistom, ktorý zaznamenal túto udalosť.

Jeden zo zločincov Ježiša tiež provokuje uštipačnými poznámkami a vysmieva sa z jeho výroku, že je Mesiáš. No ten druhý ho zahriakuje. Druhý lotor spoznáva dva dôležité fakty. Na prvom mieste to, čo židovskí vodcovia nepostrehli, a to že „neurobil nič zlé“ (verš 41), je nevinný a nezaslúži si trest. V druhom rade si všíma, že to, v čo učenici zúfalo dúfali, bola pravda, a to že to nebol koniec - Ježiš sa vráti a keď sa to stane, príde ako Kráľ (verš 42).

Bohobojný zločinec uznáva, že si zaslúžil byť za svoj skutok potrestaný. Vyznal vieru v Ježiša a vrhol sa do Božieho milosrdenstva s vedomím, že to je jeho jediná nádej. Ježiš mu odpovedal tak, ako odpovedá vždy - aby úprimne veril a prosil o milosť a bude spasený.

MEDITÁCIA:

Zastavme sa pri nohách kríža. Uvedomme si svoju hriešnosť. Tešme sa že milosť Božia je na dosah a vykúpi takých hriešnikov, ako sme my. Ako sme spoznali Ježiša ako svojho Spasiteľa? V oslňujúcom momente milosti. Keď sme si uvedomili pravdu tak ako ten zločinec? Alebo bolo naše spoznávanie postupným procesom, prinášajúcim nám vieru mesiace či roky? Premýšľajme o budúcnosti, keď sa Ježiš vráti v celej svojej moci a sláve ako Kráľ kráľov a Pán pánov. Meditujme nad touto nádhernou nádejou.

MODLITBA:

Zastavme sa v chvíľke ticha a vzdávajme vďaky za to, že Ježiš vzal na seba trest za naše hriechy až na kríž. My tiež môžeme prijať odpustenie a zdediť nebeský život, a to všetko vďaka Božiemu úžasnému daru.

KONTEMPLÁCIA:

Uvažujme nad svojim Spasiteľom, ako bol predstavený v Kol 1,12-20. Čítajme tieto verše niekoľkokrát a umožnime im vniknúť do svojej duše.

www.fara.sk/vistuka

www.vistucespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku